

[Kurt Brauer.]

er rimeligt at anføre dette beløb, for der skal jo være orden i regnskaberne. Men jeg må understrege, også foranlediget af de borgerlige ordførere, som har været heroppe, at der alene er tale om en bogholderiteknisk bemærkning, når der står, at det koster ca. 50 mill. kr. Jeg tvivler stadig og meget stærkt på, at man kan regne omkostningerne ved opretholdelsen af daginstitutioner som en forringelse af samfundets ydedygtighed, af dets produktionsevne. Jeg tror tværtimod, at samfundet vil komme til at tjene på at gennemføre gratisprincippet til bunds. I vinkeligheden ville Danmark blive et rigere land, hvis vi fik gennemført gratisprincippet. Det ville det alene ved, at vi på den måde fik dette socialt og pædagogisk meget vigtige indført. Men vi ville også simpelt hen kynisk kunne beregne, at så og så mange flere mødre og fædre ville kunne deltage i produktionen til gavn for os alle sammen. De ville komme ud og blive skattebetalere, og vi ville hente pengene ind igen. Det borgerlige regnestykke med, at det er en udgift, er rigtigt rent bogholderiteknisk, men det er en statisk og en snæver måde at betragte samfundshusholdningen på.

At gå den modsatte vej af det, der nu foreslås, hvad den borgerlige regering altså gjorde, er efter min mening udtryk for en visnepolitik. Her har vi det første skridt på vejen mod et mere dynamisk syn på daginstitutionerne, og socialistisk folkeparti må selvfølgelig efterlyse videre skridt. Hvis ministeren vil indrømme, at der faktisk kan tjenes penge ad denne vej, kan det ikke vare længe, før vi får det helt overstået og får denne kopskat på daginstitutioner fjernet totalt.

Jeg er ligesom tidligere ordførere tilfreds med, at det lille ord „kan“ blev ændret til „skal“, og det er rart, at ministeren i sin iver efter at føre loven tilbage til det præ-Nathalie Lindske stadiet ikke har ført det tilbage igen dér. Der var dog noget, som godt kunne få lov at blive stående.

Jeg har også bemærket med tilfredshed, at udgifter til lægetilsyn og tandpleje nu igen skal dækkes af staten. Jeg har forskaffet mig cirkulæret af 2. december 1965 om lægetilsyn med børn i anerkendte daginstitutioner under børne- og ungdomsforsorgen. Jeg har læst lidt på det og finder i og for sig,

at det ser både pænt og effektivt ud. Jeg kunne bare godt lide at vide, om det nogen sinde er blevet undersøgt, i hvilken udstrækning dette cirkulære følges strikte. Hvilke resultater har det givet, at børnene er blevet undersøgt? Jeg har hørt enkelte rygter om, at sådanne undersøgelser sker på meget lemfældig vis. Jeg kunne godt tænke mig, at der engang til socialudvalget kunne fremskaffes et materiale, der viste, i hvilken udstrækning dette cirkulære bliver fulgt.

Endelig et sidste ønske, som jeg har haft lejlighed til at omtale nogle gange — det er også foranlediget af den radikale ordfører, som med rette siger, at der stadig er et stort pres på vore daginstitutioner: jeg har forestillet mig, at man kunne begynde at arbejde med at lave en slags officielle køer på dette område. Jeg kunne forestille mig en central børnehaveformidling i København, så man kun havde ét sted at søge plads til sit barn. Der er mødre, som arbejder i den ene ende af byen og bor i den anden ende af byen, og som i dag alene kan søge børnehavetil deres barn lige omkring bopælen. Hvis man havde en central børnehaveformidling, ville man som den dårligste løsning kunne tilbyde moderen en børnehavemplads på den rute, som moderen må tilbagelægge mellem hjem og arbejdsplads, som den næstbedste løsning en børneinstitutionsplads lige i nærheden af arbejdspladsen og som den bedste løsning selvfølgelig en institutionsplads i nærheden af hjemmet. Jeg tænker mig, at noget sådant kunne laves, men der er ligesom ikke åbnet mulighed for det i lovgivningen. Der er aldrig rigtig nogen, der har søgt at inspirere kommunerne til det. Jeg mener, at en sådan officiel kødannelse dels ville medføre meget større retfærdighed, dels meget større smidighed ved tildelingen af institutionspladser. Jeg tror, det er overordentlig tilfældigt, hvilke børn der i dag får adgang til vore daginstitutioner.

Vi har ikke andet at sige, end at vi meget gerne medvirker til en hurtig og effektiv behandling af dette forslag i udvalget.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg vil gerne takke både de ordførere, der har givet tilslutning, og de ordførere, der er kommet med kritiske bemærkninger til dette lovforslag. Jeg kan sige, at det selvfølgelig er den